

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-05-25)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1809-05-25)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 116. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000069.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 25de May 1809.

— Jeg skulde nu fortælle Dem Noget om mine Prædikener, som det glæder mig meget, at De saa alvorlig tilskynder mig til at udgive. — Jeg har nu 8 næsten færdige, og min Meening er, at denne Samling kun skal bestaae af 10, fordi jeg fra Tiid til Tiid gierne vilde udgive en lille Samling, s. 117 hvis Indhold — da Prædikener ere Tiidsskrivter — skulde bestemmes, eftersom jeg saae, at jeg blev misforstaaet, eller at Meeningerne forandrede sig, som ofte skeer i disse Tiider, eller efter indtræffende Begivenheder; og da ønskede jeg ikke at gjøre Bindene større, end at jeg kunde overkomme at udarbejde et nyt, naar det faldt mig ind. For Resten saae min Langfredags-Prædiken, da jeg forleden giennemlæste den, mig temmelig ungdommelig og yppig ud, hvor kort den end er. Det gjør mig meest ondt, at disse Prædikener ere blevne saa højtravende, og at, dersom det skulde rygtes blandt mine Sognefolk, at jeg havde ladet nogle Prædikener trykke, de dog ingen Gavn kunne have deraf. Jeg tænter derfor ogsaa halvvejs paa, engang at udgive nogle Landsbhe-Prædikener, maaskee nogle med Hensyn paa Kriigen; men dermed faaer det vel at bie noget. — Jeg venter ogsaa kun lidet Bifald af heele det philosophiske Hof, endog af min gode Ven H. C. Ørsted, hvem jeg ellers nok vilde behage; thi da han temmelig stærkt er et Reflexions-Menneske, saa ynder han uden Tvivl ikke, at mine Prædikener ej ganske ere Reflexions-Prædikener som Schleyermachers og Andres, hvilke kunne have megen Ret i at quiddre med deres Næb, ligesom jeg med mit. —